

[Undervisningsministeren]

3.000, der er »ekstra ansøgere« ud over vores antal pladser, mens ca 2.000 kommer i klemme på grund af den geografiske spredning og altså er udtryk for den kapacitet, vi ikke kan udnytte.

I øjeblikket overvejes forskellige foranstaltninger med henblik på at nedbringe antallet af afviste elever til EFG-basisåret. Det er således hensigten at anmode EFG-skolerne om at sende samtlige ikke-optagne elever en oversigt over, ved hvilke skoler og inden for hvilke hovederhvervsområder der er ledige pladser, og herudover er der bestræbelser i gang for at muliggøre en vis udvidelse af optagelseskapaciteten. Således har ministeriet skrevet til samtlige handelsskoler og bedt dem om at indsende oplysninger om, hvor store ekstrabevillinger der vil være nødvendige, og hvor mange lærerstillinger der skal oprettes for at skaffe plads til de ca. 2.200 elever, der ikke umiddelbart kan optages på handelsskolerne, og det er min agt med udgangspunkt i dette materiale at søge de nødvendige ekstra midler bevilget.

Mens udvidelsen af kapaciteten på handelsskoleområdet overvejende er et spørgsmål om at fremskaffe de tilstrækkelige bevillinger, er mulighederne for at etablere udvidet kapacitet på de øvrige fagområder allerede fra august i år behæftet med meget store praktiske vanskeligheder, idet der foruden lærere og almindelige undervisningslokaler skal etableres værksteder og laboratorier, anskaffes udstyr osv., men der arbejdes dog med planer om en vis mindre kapacitetsudvidelse for 1979. Således kan nævnes, at inden for jern og metal, især i hovedstadsområdet, og levnedmiddelområdet, dels på Sjælland og dels vest for Store Bælt, vil vi forsøge at finde mulighed for kapacitetsudvidelse. Det er for tidligt på indeværende tidspunkt at sige noget om mulige resultater, men jeg kan understrege, at arbejdet fremskyndes mest muligt, også med henblik på at søge bevillingerne tilvejebragt. Endelig vil jeg føje til, at regeringen også med henblik på de kommende år arbejder med at søge EFG-kapaciteten yderligere udbygget.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret og for, at der i svaret lå, at man arbejder med sagen. Jeg vil gerne understrege, at når sagen er rejst her,

selv om den også har været for i et samråd, så er det, fordi jeg synes, sagen udvikler sig ret så katastrofalt. Alle ved jo, at hvis man gennemførte en ændring i EFG-loven, som betød penge i basisåret, ville der være endnu flere, der søgte.

De oplysninger, der kommer frem om den stigning, der vil være i antallet af unge, der vil være ledige, kan ikke tilbagevises. Jeg skal ikke tage det for sandhedsbevis, når en Poul Kirketerp fra Århus kommunes ungdomskontor i Jyllands-Posten den 4. marts 1979 skriver, at i 1984 vil vi have 130.000 ledige mellem 18 og 25 år. Jeg ved ikke, om tallet er for højt, men det er da ganske givet, at det er tendensen i udviklingen, der her bliver afspejlet. Derfor synes jeg også, det er nødvendigt, at vi ikke alene lapper, men at vi også gør os klart, at der må plan ind i dette arbejde, der må gøres noget for at sikre flere pladser. Når ministeren siger, man vil sende de unge en meddelelse om, hvor de eventuelt kan få en EFG-plads, så er det udmærket.

Man taler om praktiske vanskeligheder for de tekniske skoler med at få nye pladser. Jeg må sige, at det er ikke rigtigt efter de oplysninger, jeg har. Jeg sidder selv i bestyrelsen for en teknisk skole, som igennem mange år har søgt om at få basisår for EFG, og hvor man ikke har kunnet komme igennem med det. Jeg kender andre tekniske skoler, som har søgt om det samme. Der er lokaler til rådighed, der er de nødvendige lærerkræfter. Derfor forstår jeg ikke, hvis man ikke tager imod de tilbud, der ligger. Jeg vil gerne spørge: betyder den stilling, som ministeren her gav udtryk for, at de ansøgninger, der ligger fra tekniske skoler, bliver imødekommet, at man tager imod det tilbud, der ligger konkret om at modtage de unge?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg kan erklære mig ganske enig med hr. Jørgen Jensen, når han peger på det problem, der ligger i, at unge ikke kan få uddannelse. Uanset om tallet, som det er i år, er 5.500 eller det bliver større, synes jeg, det er overordentlig alvorligt i begge tilfælde. Det hænger nok sammen med dels en øget tendens til at søge uddannelse og dels større årgange af unge i de her relevante aldersklasser. Jeg vil godt i den forbindelse pege på, at alvoren i dette problem ligger jo også bag, at